

[Stavad]

Hvis jeg må have lov til at referere fra Jyllands-Posten i dag, siger vicedirektør for Industrirådet, hr. Jørgen Hansen, at i ekstra omkostninger svarer regeringens udspil til, at lønningerne i industrien stiger med 3-4 pct., og at det vil gå kraftigt ud over dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Så er det altså stadig væk meget svært at forstå, at hr. Fischer mener, at det, regeringen har lagt frem, vil betyde bedre beskæftigelse, mere dynamik, og at vi får gang i hjulene.

Resultatet, hr. Fischer, bliver desværre det modsatte.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg vil sige til hr. Jes Lunde, som spurgte om, hvor resultaterne er blevet af, at jeg havde forventet, at hr. Jes Lunde havde hørt lidt bedre efter i første omgang.

Jeg har nævnt, at vi har fået langt flere i arbejde i det private erhvervsliv. Jeg nævnte den kendsgerning, at vi har fået oparbejdet et meget kraftigt eksportoverskud. Vare- og tjenestebalancen viser nu et plus på omkring 40 mia. kr. Vi er i eliteklassen i EF, hvad angår eksport. Det er den indsats, vi skal styrke nu, ved at gøre det danske erhvervsliv større.

Og den fulde beskæftigelse – jamen det er da et mål, vi er fælles om, men så gælder det også om at finde de rigtige midler. Og det er det samme, hr. Stavad, vi griber ind dér, hvor det er afgørende, nemlig ved at styrke konkurrenceevnen og ændre strukturen på arbejdsmarkedet, således at vi får ny dynamik i dansk erhvervsliv.

Men nogle grundlæggende ting er på plads ved, at vi har den lave rente, og ved, at vi har den lave inflation. Dermed har vi et udgangspunkt – ikke mindst hvis vi kunne finde nogle fælles løsninger, der giver stabilitet i dansk politik – og det er derfor, vi har sat ind på disse områder.

Fru Pia Kjærsgaard spørger, hvornår regeringen begynder. Jamen, fru Pia Kjærsgård, regeringen begyndte i 1982. Den borgerlige regering begyndte sin saneringsindsats i 1982. Ind imellem har vi da også fået lidt støtte fra Fremskridtpartiet, og det siger vi tak for.

Og med hensyn til skattetrykket, så er skattetrykket faktisk for nedadgående. I 1991 har vi et skattetryk på 49,2 pct. Det er 3 pct. lavere end i 1988. Men nu sætter vi ind på det område, der

er helt centralt, og det er at få fjernet den store forskel, der er i marginalbeskatningen, mellem Danmark og de øvrige EF-lande. Her har vi et centralt problem.

Formanden:

Så går vi til talerrækken igen.

Gert Petersen (SF):

I sin 40 minutter lange åbningstale lykkedes det statsministeren at sige noget om udenrigspolitik, om at sætte fuld fart på EF-unionen og om ophævelsen af 6 pct.-skatten. Så forenklet kunne der redegøres for rigets stilling, som det hedder. Det var næsten imponerende.

Kultur- og socialpolitik glimrede ved sit fravær. Om trafikpolitik og kostbart brobyggeri hørte vi ikke et ord. Mest forbavsende var dog tavsheden om miljøet. Vi har fået Brundtland-rapporten, som regeringen endda har tilsluttet sig i princippet, og senere har vi fået en endnu mere skræmmende rapport om drivhuseffektens følger for klimaet og de geografiske forhold. Hvad havde statsministeren at sige herom? Ingen verdens ting. Disse problemer eksisterer åbenbart ikke for regeringen.

Jeg kan godt love, at de problemer vil blive taget op her i Tinget, og det lover jeg på SF's vegne, vi skal nok sørge for at få kulegravet problematikken omkring drivhuseffekten og dens følger og miljøproblemerne i øvrigt, og vi vil begynde på det allerede under denne debat.

Derimod var statsministeren meget klar på et andet område. Han kan godt se, der er en afspændingsproces i Europa, men han mener, at den – foreløbig i hvert fald – ikke skal have følger for det danske militær. Vi skal fortsat opretholde et militærvæsen, som om østtyskere og polakker og russere stod parat lige syd for Østersøen for at tage os. Det er utroligt.

Socialistisk Folkeparti finder, at vi i Danmark skal gøre som så mange andre lande i Vest- og Østeuropa og i konsekvens af alt det nye skære ned på militæret, så det kan mærkes. Og det, vi sparer, det kan i øvrigt passende bruges til at afværge den langt værre trussel, der er rettet mod vores naturmiljø.

På baggrund af det, der ikke blev sagt i statsministerens tale, og det, der blev sagt – for statsministeren holdt vel ikke en helt privat tale, den må vel være drøftet med regeringen – kunne man egentlig godt få lyst til at spørge, om Det